

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

49. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

8. PROSINCE 2024

Z obsahu:

Duch Svatý ve víře církve

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 16. října 2024,
náměstí Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Pravá naděje

Bratr Amadeus
- strana 3 -

Svatá Leokádie

Libor Rösner
- strana 4 -

**Neposkvrněná,
milostiplná...**

- strana 5 -

Zázrak setkání s Marií

- strana 6 -

**Kristus si mezi námi
rozložil svůj stan**

- strana 9 -

Bratislavská

**Svatomartinská sbírka
podpoří rodiny
z ostravsko-opavské diecéze
zasažené povodněmi**
- strana 10 -

**Svatý Jan Berchmans -
vzor mládeže**

(16 - dokončení)

Koloman Grieger SJ

- strana 11 -

Francisco de Zurbarán (1598–1664): *Neposkvrněné Početí*

HODINA MILOSTI PRO SVĚT

Dne 8. prosince 1947 při zjevení v katedrále v Montichiari (Itálie) vyslovila Panna Maria toto přání:

„Přeji si, aby se každoročně 8. prosince od 12 do 13 hodin konala hodina modliteb za svět.“

Tato pobožnost zajistí mnoho duchovních i tělesných milostí. Náš Pán, můj Božský Syn, chce lidem darovat přemíru svého slitování, když se dobří budou modlit za své hříšné bratry.

Sdělte Svatému otci, že si přeji, aby tato hodina milosti byla známá celému světu a po celém světě se rozšířila. Ten, kdo nemůže navštívit svůj farní kostel, ať se modlí doma v poledne a také obdrží mnoho milostí.

Brzy poznáte velikost této hodiny milostí. Pro všechny děti, které dopřejí této prosbě sluchu a vezmou si ji k srdci, mám připravenou plnost milostí. Stále existují tiší a skrytí prosebníci a oběti za hříšné duše, kteří svolávají milosrdenství našeho Pána na tuto zem.

Nyní je hodina modliteb, hodina dobřého příkladu, hodina oběti a věrnosti a odvážného přičinění. Modlitba, oběti a pokání tak mnoha duší zabraňují tomu, aby na lidstvo dopadl soud Boží spravedlnosti. Hořím láskou a žádám modlitby za záchranu světa!

Kdybyste věděli, jak mnoho mých dětí jde cestou záhuby! I církev je ve velkém nebezpečí. Doba je stále zlověstnější.

Nesu ve svém srdci utrpení mnoha nemocných a trpících, abych je přivedla k větší svatosti. Jsem Matka plná lásky ke svým dětem!

Bude to 8. prosince, kdy Neposkvrněné Početí rozdrtí hadovu hlavu.“

Podle -sks- 49/2007

Zázrak setkání s Marií

Situace se vyvinula tak, že jsem se neměl dožít roku 2019, ačkoliv jsem sotva překročil čtyřicítku. Žiji díky Panně Marii, která způsobila zázračnou proměnu mého života, manželství a rodiny.

Dne 8. prosince 2017 jsem absolvoval školení ve svém novém zaměstnání. Na mém novém pracovišti se mě kdosi zeptal, jestli po tomto školení půjdu do kostela a pomodlím se v hodině milosrdenství za svět. Po pravdě řečeno, nevěděl jsem, co hodina milosrdenství znamená, a také jsem nevěděl, jak ji mám prožít, jak se mám modlit, nicméně jsem přitakal. Dlouhá léta jsem do kostela nechodil, od Boha jsem se odvrátil. Vlastně jsem se vůbec nemodlil, má víra byla vyloženě povrchní. Nepřistupoval jsem ke svátostem a Bůh byl pro mne nereálnou a vzdálenou Osobou, se kterou nebylo možné navázat živý vztah. Žil jsem, jak mi to vyhovovalo, „užíval jsem si“ života. Svědomí mi sice říkalo, že si počinám špatně, ale moc jsem se důsledky svých rozhodnutí nezabýval. Život v bahně smrtelného hříchu byl mou každodenní zkušeností a já se neodvažoval „pohlédnout Bohu do očí“, dokonce ani v takový den, jakým je svátek Božského narození. Můj domov ovládly síly zla, nečisté síly dostaly do područí mou duši a snažily se zničit moji rodinu.

Jak vypadal můj starý život? Doma jsme se s manželkou v jednom kuse hádali

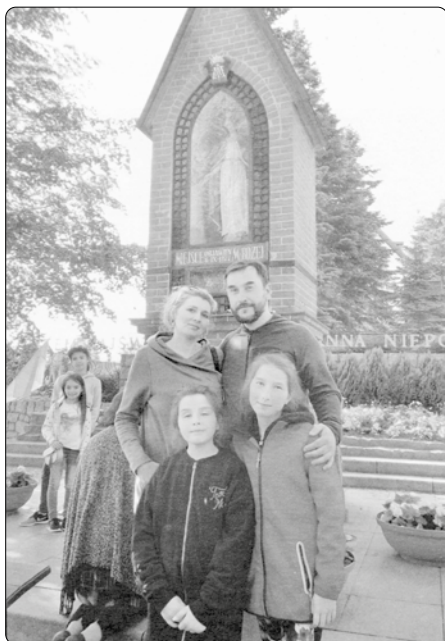
a já v těchto hádkách nacházel až ďábelské uspokojení. Po jedné takové hádce mě má manželka na kolenu a s pláčem prosila, abych neodcházel od rodiny, abych to neudělal našim dětem, které mě mají tolik rády. Absence vzájemného respektu, absence vzájemné úcty a lásky v manželském svazku, zhatění pocitu bezpečí a ničení světa našich dětí se staly mou otřesnou záležitostí každého dne. Mezi mnou a manželkou se vytratil veškerý manželský vztah, zůstávala už jen silná potřeba vychovat dcery do dosažení dospělosti.

Aby toho nebylo málo, potýkal jsem se rovněž s vážnými zdravotními potížemi – problémy se srdcem, zvýšený tlak a špatný krevní oběh –, které byly výsledkem mé závislosti na cigaretách a kávě. Stres, který jsem tehdy v práci i v soukromí zakoušel, mě málem zabil. Navzdory silným bolestem v levé noze jsem vůbec netušil, že moc nechybělo a sklátila by mě trombóza. Dnes vím, že Bůh dopustil, aby v mém životě zlý duch působil. Umožnil mi zakusit tolik zla, kolik jsem si sám přivodil... Jsem si jist, že bez zásahu shůry by se staly hrozné věci, které by nejbolestněji pocítily mé děti. Peklo by zcela zničilo mou rodinu a nakonec i mě, zničilo by

Marek (autor svědectví) s manželkou

vše, co je dobré. Žil jsem ve smutku a osamocení. Byl jsem vyvržen a pln negativních myšlenek závidy a nenávisti, a to dokonce i vůči svým nejbližším. Nedokázal jsem se vyrovnat se smrtí své matky, kterou trápily četné nemoci, především však zakoušela velká ponížení. Prošla opravdovým martyriem, jen aby vychovala mě a mého bratra tak, abychom v dospělosti byli samostatní a šťastní. Uvnitř mě hnět

Marek s rodinou v Gietrzwałdu

lo, že mé těžké a bolestné životní zkušenosti jsou nespravedlností v porovnání s veselým a bezstarostným životem jiných lidí, kteří si to v mých očích nezasloužili. Snadno jsem ve svém nitru sklouzával k posuzování druhých, když jsem u nich pozoroval neupřímnost, přetvářku, pokrytectví nebo morální poklesky.

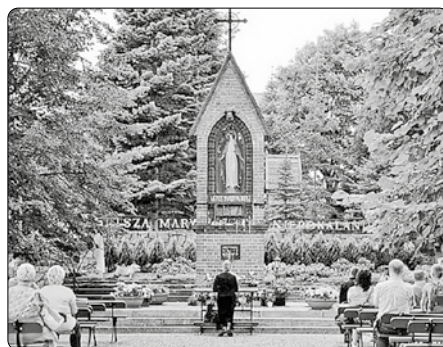
Dne 8. prosince jsem se po školení vydal do kaple bratří oblátů Neposkvrněné Panny Marie v Gdaňsku, kde probíhala nepřetržitá adorace. Lidé, kteří tam už byli, se v tichu a usebranosti modlili. Nechtělo se mi tam zůstat, ani jsem nepoklekl. Rozhlížel jsem se kolem sebe, ale také jsem se díval na Ježíše přítomného v monstranci na oltáři. Vůbec jsem nechápal, proč tady jsem, ale kdesi uvnitř jsem cítil, že chci odprosit za zlo ve svém životě a že potřebuji pomoc. Do hlavy se mi vkrádaly myšlenky: „*Panno Maria, pomoz mi! Chci zachránit a napravit své manželství! Chci, aby mé dcery měly normální domov a šťastné dětství. Chci přestat kou-*

řit, protože se opravdu cítím hodně špatně... Nedovol mi udělat něco opravdu zlého.“

Po 8. prosinci jsem nadále žil jako dosud. Chodil jsem do práce a po jejím skončení jsem se vracel domů, kde už jsem se nicméně skutečně necítil jako doma mezi svými. Snažil jsem se pomáhat dcerám s učením, s manželkou jsme žili pod jednou střechou jako cizí a navzájem nepřátelské osoby. Denně jsem vykouřil spoustu cigaret a až do pozdních nočních hodin jsem brouzдал po internetu. Nedostávalo se mi už sil ani ochoty žít, Boží prozřetelnost však nade mnou bděla.

Dar nového života

Dne 17. ledna 2018 jsem obdržel dar nového krásnějšího a lepšího života. V tento den jsem byl se svým přítelem Robertem vyslán jako delegace do jedné obce u Varšavy. Během cesty, ještě než jsme se pustili do práce, jsme rozmlouvali o Bohu, o víře a poslouchali jsme také přednášku jednoho kněze. Dnes vím, že to nebyla náhoda, že jsem na tuto cestu jel s otrokem Panny Marie. Už dříve jsem si všiml, že Robert nosí na zápěstí kovový řetízek. Vysvětlil mi, že to je hmotný výraz odevzdání vlastního života do rukou Panny Marie, přesně v intencích spirituality sv. Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu. Na cestě do hotelu jsem řídil a s důvěrou jsem mu vykládal o svém odklonu od Boha a jeho vyhoštění ze svého života, jakož i o tom, že připouštím, že mohu být posedlý. Můj kolega mě požádal, abych zastavil a políbil kříž sv. Benedikta, což jsem udělal. Poté jsem přistoupil na jeho návrh, abychom se cestou zastavili na mariánském poutním místě v Gietrzwałdu. Řekl jsem si, že když s prací začneme až zítra, tak není problém to udělat. Jak jsme tak přijížděli do Gietrzwałdu, měl jsem stále silnější chuť na cigaretu,

Gietrzwałd - místo zjevení Panny Marie

PRIVILEGIA MATKY BOŽÍ

Maria byla počata bez poskvrny dědičného hříchu

Papež Pius IX. vyhlásil dogma o Neposkvrněném početí Panny Marie 8. prosince 1854 v bule *Ineffabilis Deus* jakožto Bohem zjevenou pravdu, a tedy nauku, kterou všichni věřící jsou povinni přijímat jako pevnou a trvalou součást pokladu víry.

Počítím se rozumí pasivní početí. Je to první okamžik, ve kterém se Bohem stvořená duše spojuje s životní látkou, kterou rodiče připravili.

Podstata **dědičné viny** spočívá v tom, že v důsledku Adamova hříchu se člověku od jeho početí nedostává posvěcující Boží milosti. Maria byla tohoto stavu uchráněna, takže **její bytí začalo ve stavu plnosti Boží posvěcující milosti**.

Maria byla uchráněna dědičné viny na základě **nezaslouženého a výjimečného Božího daru**, který jí byl udělen na základě Kristových zásluh vzhledem k úloze, jakou pak přijala v dějinách spásy.

poněvadž od mého odjezdu z rodného města už uplynulo hodně času. Zaparkoval jsem auto před poutním domem a řekl jsem, že si musím zakouřit. Kolega mi se záhadným úsměvem řekl, že když už jsem přijel k Mamince, tak se rozhodně nehodí kouřit, místo toho je záhodno jít do její kapličky pomodlit se. Neodporoval jsem mu. Nicméně jsem poznamenal, že nejprve musím jít na záchod. Než jsem si umyl ruce, náhle, aniž bych uvažoval o tom, co dělám, vytáhl jsem z kapsy plnou krabičku cigaret a hodil ji do koše. Pak jsem vyšel ven a vydali jsme se směrem ke kapličce. Všude bylo plno sněhu a snášel se soumrak. Klekli jsme si a začali se modlit. Zavřel jsem oči. Za chvíli jsem je otevřel a spatřil jsem Pannu Marii! Nejprve, jak jsem pozvedal zrak, jsem uviděl její bosé nohy vznášející se nad zemí jakoby na obláčku a za okamžik celou její projasněnou postavu. Ve zlomku vteřiny jsem pocítil blízkost nebe, požehnání, radost – byly to tak krásné pocity, že je nelze popsat slovy. Pochopil jsem, že jsem zakusil zázrak setkání s Pannou Marií, který si nezasloužím, a že nejsem ho-

den pohlížet na Nejsvětější Matku Boží. Vtom mi zazvonil mobil, který jsem měl v kapse. Okamžitě se mi vrátilo povědomí o tom, kde se nacházím – klečel jsem na sněhu před sochou Panny Marie. To krásné zjevení zmizelo, zmizela ta krásná podivuhodná Paní vznášející se nad zemí. Podíval jsem se poněkud nesvůj na mobil. Kolega se mě zeptal: „Kdo vo-

Liturgická čtení

- dokončení ze str. 3

2. čtení - Flp 1,4-6.8-11

(Bratři!) Ve všech svých modlitbách s radostí prosím za vás za všechny. Vždyť od prvního dne až do této chvíle mi pomáháte v rozšiřování evangelia. Jsem totiž přesvědčen, že ten, který ve vás (toto) dobré dílo začal, přivede ho ke konci ke dni Krista Ježíše. Ano, Bůh je mi svědkem, jak po vás po všech toužím láskou Krista Ježíše. A za to se modlím: ať stále víc a více roste vaše láska a s ní i poznání a všestranný úsudek, abyste dovedli volit to lepší, čistotou jen zářili a byli bez hříchu pro onen den Kristův, s plnou mírou dobrých skutků, vykonaných ve spojení s Ježíšem Kristem, k Boží chvále a slávě.

Evangelium - Lk 3,1-6

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Poncius Pilát byl místodržitelem v Judsku, Herodes údělným knížetem v Galileji, jeho bratr Filip údělným knížetem v Itureji a v Trachonitidě, Lysaniáš údělným knížetem v Abiléně, za velekněží Annáše a Kaifáše, uslyšel na poušti Boží slovo Jan, syn Zachariášův. Šel do celého okolí Jordánu a hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Tak je psáno v knize řeči proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypano, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať se uhladí! A každý člověk uží Boží spásu.“

lá? Magda?“ Potom dodal: „Tak to zvedni.“ Vstal a odešel stranou a já hned nato řekl manželce: „Magdo, víš, kde právě jsem?“ Po pár vteřinách ticha odpověděla: „V Gietrzwałdu.“ Zeptal jsem se: „Jak to můžeš vědět? Vždyť jsem jel směrem na Varšavu.“ Odpověděla: „Nevím, cítím to.“ Rozplakal jsem se. Nemohl jsem zastavit přívál slz. Dlouho jsme se po telefonu bavili o nás, o našich dětech, potom jsem šel k Robertovi a ten mi řekl, že cítí, že Maria je tady s námi. Odpověděl jsem mu, že je to pravda, protože před chvílí jsem ji spatřil.

Potom jsem se vydali do poutního chrámu. Byl prázdný. Začali jsem se společně modlit. Pomodlili jsme se exorcismus ke sv. Michaelu archandělovi, načež jsme si lehli křížem na podlahu. V určitý okamžik jsem pocítil, že z mého těla padá obrovská tíha, jako by ze mne někdo shodil těžkou suť. Cítil jsem se opět podivuhodně lehký a projelo mnou velké teplo. Ztratil jsem povědomí o čase a o tom, co se kolem mne děje. Z tohoto stavu jsem se probudil se slovy: „Děkuji ti, Panno Maria.“ Mé oči se opět zalily slzami, které jsem nemohl zastavit.

Poté, co jsme vyjeli z Gietrzwałdu, mi během cesty přišla do hlavy myšlenka na cigaretu. Když jsem dříve jako řidič jezdil se svou rodinou dlouhé trasy a nechtěl jsem každou chvíli dělat kuřáckou přestávku, měl jsem ve zvyku čichat ke svým prstům nasáklým nikotinovým oděrem, jak to u závislého kuřáka často bývá. To mi umožňovalo aspoň na nějaký čas přemoci závislost. K mému údivu voněly mé prsty na cestě z Gietrzwałdu ... po růžích! Robert mi řekl, že růže jsou znamením Panny Marie. Od toho dne jsem s kouřením přestal. Ze dne na den mě potřeba kouřit přešla. Už v minulosti jsem se několikrát marně pokoušel s touto závislostí skončit, ať už na prosby svých dcer, nebo na naléhání mé ženy.

U Boha není nic nemožné

Vím, že to, co jsem prožil, se mi nezdálo, ale že se to stalo doopravdy. Je mi jasné, že můj příběh může někomu znít nevěrohodně. Co se mě týče, mohu pouze napsat, že u Pána Boha není nic nemožné. Pokud opravdu litujeme svých hříchů a zla, které jsme způsobili druhým lidem, a chceme změnit svůj život

Obraz Panny Marie Gietrzwałdské

a prosíme Pannu Marii o pomoc, vykoná svou přímluvou u Boha velké zázraky. Z lidského hlediska se některé skutečnosti v mém životě jevily jako nenapravitelné. Přestože vím, že do konce svého života budu napravovat to, co jsem pokazil, a činit zadosti učinění za zlo, které jsem spáchal, jsem nyní šťastným člověkem!

Zároveň s poděkováním Panně Marii za záchranu a péči a zázračné setkání v Gietrzwałdu jsem jí obětoval svůj život a svou rodinu. V březnu 2018 jsem se stal Mariiným otrokem, přijal jsem též karmelitánský škapulíř, vstoupil jsem do noviciátu rytířů Ježíše Krista a jeruzalémského chrámu. Začal jsem rovněž nosit škapulíř sv. Michaela archanděla a jednou o prázdninách jsme s celou rodinou jeli navštívit Pannu Marii v Medžugorji. S manželkou jsme také absolvovali manželské rekolekce, během nichž jsme obnovili svůj manželský slib.

Dnes mám odvahu hovořit o Bohu a mé srdce plesá, když se mi daří denně přijmout do svého srdce Pána Ježíše v Eucharistii a pomodlit se růženec. Chtěl bych pomáhat lidem, kteří se tak jako já v určitém okamžiku svého života ztratili. Nikdo z nás není bez hříchu, ale Pán Bůh nikoho z nás nezavrhne. Trpělivě čeká na každého z nás.

Marek

Z Trwajcie w miłości 2023/2 přeložil -lr-
(Redakčně upraveno)

OSOBNOST ČESKÉ CÍRKVE

JÍŘÍ VÍCHA • EXERCITÁTOR A BÁSNÍK, OSOBNOST UMLČENÉ CÍRKVE
Stanislav Zatloukal • Slovo úvodem Jan Graubner
Odpovědný redaktor Zdeněk Granát

Kapucín Jiří Jan Evangelista Vícha (1923–1997) je znám jen okrajově jako někdejší tajný provinciál, zpovědník řeholnic a také autor jediné básnické sbírky *Krajina milost*. Kým všim však byl tento kněz, který hledal nové možnosti práce s mládeží, odseděl si polovinu nespravedlivého trestu ve valdické kartouze a po propuštění znovu riskoval, když dával exercicie sestrám v cívlu nebo přijímal na místě chybějící představené jejich sliby? Kniha se snaží jít po stopách Víchova životního příběhu a s pomocí mnoha pramenů a svědectví ho představit současnému čtenáři.

Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK)
Brož., A5, 392 stran, 398 Kč

TISÍCE RŮZNÝCH CEST • KOMIKS O SVATÝCH (2. DÍL)
Ilustrace Bruno Dolif • Autoři textů Ylenia Spinelli, Lorenzo Quadri, Gimmi Rizzi, Davide Serra, Jacopo Speroni • Z italského přeložila Kateřina Lachmanová

Po prvním svazku *Všichni na palubu!* je zde druhá sbírka příběhů svatých, kterou ilustroval italský kreslíř Bruno Dolif. Představí nám postavy nejen z prvokřesťanských dob, ale i ze současnosti. Někteří z těchto lidí ještě oficiálně svatí nejsou, ačkoli v pověsti svatosti zemřeli. Dozvíme se například, kdo byli sv. Augustin, jeho maminka sv. Monika, sv. František Saleský, sv. Jan Bosco, sv. Dominik Savio či sv. Jan Pavel II. Vhodné pro děti od 9 let.

Pavel Nebojsa – Doron • Brož., 167x240 mm, křídový papír, 136 stran, 299 Kč

K ROZJÍMÁNÍ

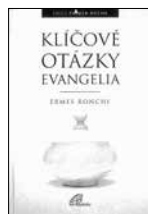
PRO DĚTI

JDEME DO KOSTELA
Kresba Jan a Jana Švecovi • Námět Jana Švecová a Petra Školoudová

Obrázková knížka plná skrytých příběhů a detailů, ke kterým se budete s dětmi rádi vracet a ve které pokaždé objevíte něco nového. Nastal den velikého mariánského svátku a manželé Zrzaví a jejich sedm dětí se chystají do kostela. Kromě nich tam míří mnoho dalších lidí z předměstí. Přijďte se k nim a sledujte, co všechno je na cestě a v kostele potká. Najdete všech 67 postav včetně nezvaného hosta, který se v celé knize vyskytne jen jednou?

Nakladatelství Christianitas, s. r. o.
Leporelo, 250x250 mm, karton, 14 stran, 360 Kč

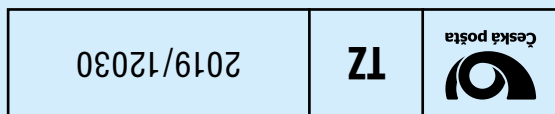
KLÍČOVÉ OTÁZKY EVANGELIA • MEDITACE PRONESENÉ PŘI DUCHOVNÍCH CVIČENÍCH PRO PAPEŽE FRANTIŠKA A ŘÍMSKOU KURIÍ
Ermes Ronchi • Z italského přeložil doc. Jaroslav Brož, Th.D., S.S.L. • Úvodní a závěrečné slovo papež František

Kniha obsahuje záznam deseti rozjímání nad deseti otázkami „na tělo“, které zaznívají z úst Ježíše Krista v evangeliích. Známý kazatel Ermes Ronchi začal duchovní cvičení pro římskou kurii v roce 2016 otázkou „Co hledáte?“ (Jan 1,38), načež přítomným exercitantům objasnil svůj záměr: „Účelem těchto dnů, které máme společně strávit, je zastavit se a naslouchat Bohu, který klade otázky: přestat se Boha ptát, ale dovolit mu, aby se ptal on.“

Paulínky • Váz., A5, 184 stran, 269 Kč

Objednávky knih – tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Malice cyrilometodějská s. r. o.